

komme til Orde og finde Støtte, hvor-
 efter Landstingets Opgave bliver at prøve
 og veje disse Ønsker. Man maa da have
 en i Folketinget manglende Sikkerhed for
 i Landstinget at finde repræsenteret Sag-
 kyndighed paa de forskellige Omraader og
 i de forskellige Erhverv og Sikkerhed for
 en sindig Prøvelse med passende Vejen af
 de Byrder, der følger med Opfyldelsen af
 ethvert Ønske.

Mindretallet har dog ikke stillet
 hertil sigtende Ændringer, da man, efter
 at Programmet for Sagens Behand-
 ling i Folketinget var givet, har kunnet
 slutte sig til Ønsket om, at Forslaget
 saa tidlig som muligt forlader dette
 Ting. De 2 Grupper, for hvilke Min-
 dretallet i Øjeblikket staar som Repræ-
 sentant i denne Sag, har dog ikke for-
 sømt at søge Vej til Løsning af den van-
 skelige Opgave at stille Forslag, som med
 Hensyntagen til det, Regeringsforslaget har
 sat som sit Hovedmaal, kan bringe os et
 Landsting, der ikke er et Ekko af Folke-
 tinget og dog kan blive dettes gode frem-
 kommelige Medarbejder i Lovgivningsar-
 bejdet. Et saadant Forslag venter Mindre-
 tallet fremsat under Sagens videre Gang
 og kan derfor indskrænke sig til at forbe-
 holde sig sin Stilling til den Del af For-
 slaget, der vedrører Landstingets Sammen-
 sætning, og kun fremsætte 2 Ændringsfor-
 slag vedrørende Folketinget.

Det ene gaar ud paa at bevare 30
 Aar som Valgretsalder til Folketinget.
 Denne blev fastslaaet i Juni-Grundloven,
 og den blev fastslaaet med velberaad Hu.
 Den grundlovgivende Rigsdag gik ud fra, at
 30 Aar er den laveste Aldersgrænse, inden-
 for hvilken det kan ventes, at Vælgerne har
 naaet den Modenhed, som den Del af Fol-
 ket bør være i Besiddelse af, der gennem
 Valg af dets Repræsentanter i den lov-
 givende Forsamling faar en afgørende Ind-
 flydelse paa, hvordan Landet styres.

I Forbindelse med Ændringsforslaget,
 der fastholder 30 Aars Alderen, foreslaas
 det at grundlovfæste den gennem Praksis
 hævdede Lovregel, at Valgret betinges

af at være opført paa Valglisten, ligesom
 man har søgt at give § 30 en Affattelse,
 der ikke udelukker nogen, i øvrigt dertil
 berettiget, Adgang til at gøre sin Valgret
 gældende.

Ændringsforslagets § 32 fastslaaer For-
 holdstalsvalg ved Valg til Folketinget.

Hvor falsk et Udtryk for Vælgerne
 Folketinget bliver ved almindeligt Valg i
 Enkeltmandskredse, blev i sin Tid Mindre-
 tallet klart gennem Udfaldet af Val-
 gene paa Lolland; man saa i een
 Rigsdagsperiode Øen repræsenteret ude-
 lukkende af Venstrømænd, i den næste
 udelukkende af Højremænd, uagtet der
 hele Tiden var meget nær lige mange
 Højre- og Venstrævælgere. Ved saadanne
 Valg afgav da snart den ene, snart den
 anden Halvdel af Øens Vælgere vel sin
 Stemme, men blev ganske uden Indflydelse
 paa Rigsdagen.

Paa Misforholdet mellem Repræsenta-
 tionen paa Tingene og de afgivne Stemmer
 har vi i det hele her i Landet haft talrige
 Eksempler, og vi har netop under denne
 Sags Behandling faaet dem forøget med
 et ualmindeligt slaaende Eksempel fra
 Norge, hvor et Parti med ca. 40 pCt. af de
 afgivne Stemmer har faaet et endogsaa
 meget stort Flertal i Stortinget, efter at
 det med sine 40 pCt. af Stemmerne havde
 faaet 75 Mandater, medens det næststørste
 Parti med godt 33 pCt. kun fik 24. Det
 Parti, der, første Gang Valget i Norge blev
 foretaget i Enkeltmandskredse, med Uret
 fik Flertal i Tinget, blev anden Gang
 med endnu større Uret berøvet meget
 nær al betydende Indflydelse, og Valget i
 Norge bliver dermed et godt Memento for
 dem, der paa Grundlag af Valg i Enkelt-
 mandskredse sidder inde med Flertal i et
 Ting.

Det direkte Valg i Enkeltmandskredse
 giver i det hele et saa falsk Billede af
 det hos samtlige Vælgere raadende Syn,
 at enhver ærlig Ven af den almindelige
 Valgret maa forkaste denne Valgordning
 og forlange en Valgordning, der sikrer, at
 enhver Vælgers Stemme faar den Ind-